

Η ΜΟΙΡΑ

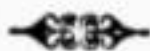
(Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Διατί κλωστήν μαύρην ἡ μοῖρα
εἰς τινῶν ἐνυφαίνει τὸν βίον,
καὶ πικρὸν τοῖς προσάγει κρατῆρα
στεναγμῶν, συμφορῶν καὶ δακρύων;

Ἐπ' αὐτοὺς ἴσως μέλλουσ' ἀκαίρως
τὸν δριμὺν θεριστὴν ν' ἀποστείλῃ,
φαιδρὸν θέλει καὶ ἄλυπον θέρος,
γελαστὰ τῶν θυμάτων τὰ χεῖλη.

ΜΟΝΗΡΗΣ

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Εἰς εὐωχίας σπεύσατε καὶ εἰς χοροὺς εὐθύμους·
μὲ τ' ἄνθη ταῦτα τὰ πλαστὰ καὶ τ' ἄοσμα στεφῆτε.
Δὲν σᾶς ζηλεύω. Ἐχουσι στιγμὰς ἐορτασίμους
κ' εἰς μυστικάς ἐντέρπονται ὥδ' αὖ κ' οἱ ἐρημῖται.

Μὴ μὲ λυπῆσθε ὅτι ζῶ ἐν θρήνοις καὶ μονήρης.
Πολλάκις εἶν' οἱ γέλωτες πικρῶν δακρύων πλήρεις,
κ' εἰς τὰ δεινά μας βάλσαμον τὰ δάκρυα σταλάζουν.
Καλῶς γνωρίζω τῆς ψευδοῦς χαρᾶς τὴν προσωπίδα·
τὴν εἶδα, τὸ ἐπίπλαστον μειδίαμά της εἶδα,
κ' ἤξεύρω τ' ἄνθη της κρυπτάς ἀκάνθας πῶς σκεπάζουν.

Θενὰ σβεσθῇ ὁ ὕπουλος, παράσημός της γέλως,
καὶ θενὰ μείνουν δάκρυα ὀπίσω του καὶ θρήνοι,
καθὼς ὁπότεν τῆς πληγῆς ἀποσπασθὲν τὸ βέλος,
κατόπιν του πολύδακρυν τὸν θάνατον ἀφίνει.

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΕΣ ΑΡΝΙΟΝ

(Μῦθος τοῦ BIENNETΟΥ, ἀνιπτόμενος τὰ κατὰ τὴν Δανίαν, ἐν ἔτει 1864)

Τέσσαρες κύνες θηρευταί, ἰδόντες ἐν ἀρνίον,
προσέδραμον· ὅτι καλὸν τὸ ἔκριναν εἰς βρῶσιν.
Πλὴν δύο λύκοι, τῶν δασῶν προβάντες τῶν πλησίον,
αὐτόκλητ' ὑπερασπισταὶ τῆς ἀρετῆς ὀρμῶσιν.

Ἰδόντες τους, τὸ ἔστριψαν. Ἐγνώριζον τοὺς φίλους
πῶς εἶχον φήμην πονηρὰν ἀρπάγων καὶ ἀδίκων.
Ἐπίφοβ' εἰς τοὺς γείτονας, κακοὶ καὶ πρὸς ἀλλήλους,
πρὸς πράξεις μόνον ληστρικὰς φιλίαν εἶχον λύκων.

Πρὶν, εἶχον ἤδη φωραθῇ λαφύρων παρανόμων
παράνομοι διανομεῖς· καὶ ὁ λαὸς ἐμίσει
συγχρόνως τούτους τοὺς ληστὰς τοὺς ἐμποιοῦντας τρόμον,
καὶ ὅσους τὰς ληστείας των δὲν εἶχον ἐμποδίσει.

Τοιοῦτο προηγούμενον καλὰ δὲν ἐγγυᾶται·
καὶ τὸ ἀρνίον τάχιστα ἐγνώρισε τί ἦσαν.
Δὲν ἤλλαξεν ἡ τύχη του ἂν ἤλλαξαν προστάται.
Πῶς θ' ἀποφύγη τὴν σκληρὰν τῶν δασοβίων λύσσαν;

